

nes Drift end til de private Baners, vil ubetinget være uheldigt for Statsbanerne, idet disse derved ville komme til at arbejde med stadig større Underskud. Denne Sag vil jo imidlertid forhaabentlig blive tagen under nærmere Overvejelse. Jeg mener altsaa, at set fra Statens Side er det ret betænkeligt at gaa til at lade disse to jydsk Baner blive Statsbaner og navnlig til i Fremtiden at drive dem som Statsbaner, idet de give et tarveligt Resultat som Privatbaner, men ville give et aldeles slet Resultat som Statsbaner.

Det 4de Punkt i Lovforslaget angaar jo Spørgsmaalet om Erhvervelsen af den nødvendige Grund i Aarhus til Anlæg af en Godsbanegaard. Det er et Spørgsmaal, som man, saa vidt jeg kan se, er enig om, idet Forholdene i Aarhus have udviklet sig i en saa betydelig Grad, at det er nødvendigt at anlægge en Godsbanegaard der, hvilket jeg ogsaa anser for formaalstjelligt. Men naar man vil gaa til disse Anlæg, forekommer det mig, at det havde været ønskeligt, om det andet Ting ogsaa havde taget Hensyn til det Mindretal i Udvalget, som særlig henledte Opmærksomheden paa Forholdene i Korsør, og det saa meget mere, som det for mig staa saaledes, at Fuldstændiggørelsen af disse Anlæg ved Korsør er Anlæg, som Statsbanerne kunne være tjente med, de have hidtil vist sig aldeles uundværlige og meget rentable, saa jeg synes ikke, at der er nogen som helst Grund til at udskyde dette Arbejde. Dertil kommer jo, at der kan ske saadanne Uheld ved Korsør Færgeleje, at man kan komme i overordentlig stor Forlegenhed, naar man ikke foretager videre Udvidelser i saa Henseende. Endelig skal jeg bemærke, at naar der hertil er anslaaet ca. 2 Mill. Kr. eller med Ekspropriation lidt mere, er der ogsaa indbefattet Fuldstændiggørelsen af Dobbeltsporet, og endelig er der ogsaa indbefattet et Kullosningsapparat, der efter Opgivende skulde bevirke en Besparelse af 35,000 Kr. om Aaret, som dog er et ret væsentligt Beløb til Forrentning af Anlægget. Herefter vil jeg altsaa tillade mig ikke alene at henstille, men at anmode et eventuelt Udvalg om at have Korsør for Øje, og at det næst efter Forbindelsen til Warnemünde, som jeg i dette Øjeblik anser for den mest aktuelle, vil tage denne Sag i Betragtning. Jeg erkender, at man samtidig hermed maa tage de store jydsk Jærnbane forhold under Overvejelse, men jeg maa meget ønske, at man der gaar frem efter nøjere Overvejelse, da det hele er en sammenhængende Plan, som man

ikke bør foregribe ved at tage enkelte Ting ud af den, som muligens siden kunne føre til mindre gode Resultater.

Neergaard: Jeg skal fatte mig i Korthed, da jeg i det hele og store kan slutte mig til de ærede Talere, der have udtalt sig. Naar man her staa lige over for en Sammenknytning af saa mange forskellige Lovforslag, maa jeg sige, at jeg i og for sig anser en saadan Sammenkobling for ret uheldig, men jeg skal ligesom andre ærede Talere ikke nægte, at der kan være noget naturligt i, naar man skrider til store Anlæg paa Øerne, at man da samtidig søger at gennemføre større Anlæg i Jylland. For mig stiller det sig i alt Fald saaledes, at, naar man her paa dette Tidspunkt af Samlingen vil knytte saadanne forskellige Jærnbanelovforslag sammen, maa der ikke paa et saadant Forslag fremkomme noget, som der paa forskellige Sider er Uenighed om; og det gælder jo om det ene Anlæg. Naar jeg først skal gøre nogle Bemærkninger om Gedser—Warnemünde, kan jeg ikke nægte, at jeg vilde anse det for højst uheldigt, om dette Forslag ikke blev gennemført, og det ikke alene af Hensyn til det uheldige i, at vi ikke fik denne Ordning — skønt jeg ikke er fuldstændig klar over, om det virkelig vil bringe den store Fordel, der tales om — men ogsaa, fordi jeg finder, at da Regeringen har indledet disse Forhandlinger i den Tro og har haft Ret til at nære den Tro, at det var med Rigsdagens Billigelse, vilde det være i høj Grad uheldigt, om Resultatet af disse Forhandlinger blev, at Rigsdagen desavouerede den danske Regering.

Jeg undrede mig en lille Smule over at høre den højtærede Minister bemærke om det ene af de Forslag, der her er kommet med, nemlig Viborg—Herningbanen, at Ministeriet i og for sig fuldstændig kunde slutte sig til Forslaget, men at man blot ikke mente, at det var rigtigt at gennemføre det i Aar. Jeg skal i Tilslutning til, hvad den sidste ærede Taler (Tolderlund) sagde, bemærke, at dette Forslag jo ganske vist har faaet Tilslutning i Kommissionen, men at der dog er taget Afstand fra det fra enkelte Medlemmer, og jeg kan ikke nægte, at jeg i alt Fald finder det i høj Grad uheldigt, at et Forslag som dette nu i sidste Øjeblik skulde triumfere igennem. Jeg vil endogsaa sige, at jeg vilde finde det naturligt, at man forsøgte at undersøge denne Sag nøjere. Det kan ikke nægtes, at naar man kaster et Øje paa Kortet, ser den Linie, der var oppe hos enkelte